våra vilda vänner

Medlemstidning nr 2 2015 för Nordens Viltrehabilitering

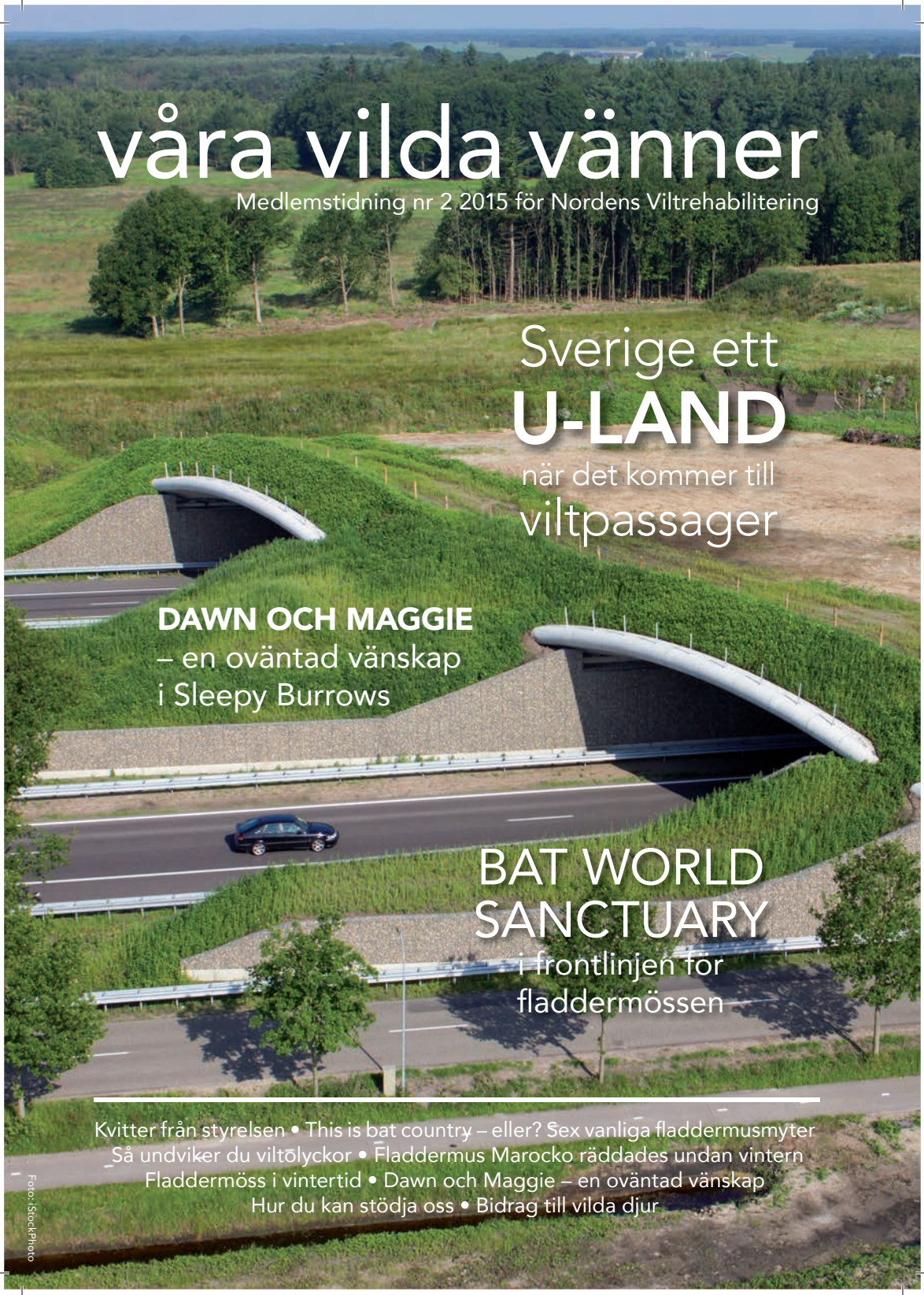

Sverige ett **U-LAND** när det kommer till viltpassager

DAWN OCH MAGGIE – en oväntad vänskap i Sleepy Burrows

BAT WORLD SANCTUARY i frontlinjen för fladdermössen

Kvitter från styrelsen • This is bat country – eller? Sex vanliga fladdermusmyter
Så undviker du viltolyckor • Fladdermus Marocko räddades undan vintern
Fladdermöss i vintertid • Dawn och Maggie – en oväntad vänskap
Hur du kan stödja oss • Bidrag till vilda djur

Foto: iStockPhoto

Kvitter från styrelsen

Mörkret kom så plötsligt. Åtminstone stod jag oförberedd och överrumplad när löven i siluetter dalade mot marken. Kanske var det solens frånvaro under sommarmånaderna som fick höstens entré att överraska.

Nåväl, trots avsaknad av sommar har det varit några hektiska månader med utmärglade fladdermöss, igelkottar och andra insektsätare. Den kalla inledningen på sommaren ställde rejält till det för insektsätarna och ornitologiska föreningen uppmanade att återuppta stödutfodring av fåglar. Om man nu hade slutat för vintern. Trots att många matat på för fullt under sommaren har jag fått flera rapporter om döda fågelungar i mängder. Låt oss hoppas att nästa sommar blir desto mer gynnsam för våra vilda vänner.

I handen nu har du årets sista nummer av Våra Vilda Vänner och mycket spännande läsning väntar dig. Bland annat ett reportage om viltbroar som är väldigt vanliga runt om i världen där stor hänsyn tas till vilda djur som rör sig över stora områden men som tyvärr lyser på de flesta håll, med sin frånvaro i Sverige. En extra satsning blir det också på våra vänner fladdermössen med reportage om fladdermusrehabilitering i bl a USA.

Med dessa ord avrundar jag kvittret för denna gång och önskar er alla en fin vinter och en God Jul.

Catarina Krång
ordförande i NVR

NVR medlemstidning ges ut i 500 exemplar med två utskick per år. Bidrag till tidningen; artiklar, frågor, urklipp och andra tips om händelser som du tycker borde bevakas, mottages tacksamt! Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera. Läs mer om NVR på sidan 19.

Ansvarig utgivare
Styrelsen för NVR
c/o: C Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

Föreningens webbadress
www.viltrehab.se

Kontaktuppgifter för medlemsfrågor
catarina@viltrehab.se

Frågor gällande tidning och material
info@caligraph.se

Övriga frågor
viltrehab@gmail.com

Layout
Sofia Andersson

Tryckeri
Hofors Digitaltryck/StjärnDistribution AB
www.hoforsdigitaltryck.se

Artiklar, debattinlägg och övriga åsikter av personlig karaktär delas inte nödvändigtvis av föreningen.

Foto: Pixabay

Ekorre förbereder sig för vinter.

Innehåll

Kvitter från styrelsen	2
Bat World Sanctuary, i frontlinjen för fladdermössen	4
This is bat country – eller? Sex vanliga fladdermusmyter	7
Sverige ett U-land när det kommer till viltpassager	8
Så undviker du viltolyckor	11
Fladdermus Marocko räddades undan vintern	12
Fladdermöss i vintertid	13
Dawn och Maggie – en oväntad vänskap	14
Hur du kan stödja oss	16
Om Nordens Viltrehabilitering	19
Bli medlem – Ditt stöd är djurens räddning	20

Bat World Sanctuary, i frontlinjen för fladdermössen

Ibland är det en liten, vänlig handling som blir starten för något fantastiskt. Året var 1988 när Amanda Lollar hittade en skadad fladdermus på en het trottoar i Texas. På den tiden satte Amanda fladdermöss och ohyra i samma låda men men trots sina förutfattade meningar, kunde hon inte lämna det lidande djuret i den starka hettan. Så med hjälp av sin sko, skyfflade hon upp fladdermusen på en tidning och tog den med sig till familjens affär där den lades i en låda med en skål vatten. Historien hade kunna sluta där om det inte varit för Amandas nyfikenhet som tog henne till det lokala biblioteket och vidare in i en fantastisk fladdermusfylld värld.

Nu var det ju otänkbart att lämna fladdermusen till sitt öde så Sunshine som hon döpts till, fick följa med Amanda hem där hon stannade resten av sitt liv då hennes vinge var för skadad för ett liv i det vilda. Under sin korta tid i rehabilitering ändrade den lilla fladdermusen Amandas uppfattning om fladdermöss och skapade i henne den kärlek som har gjort Amanda till en stark förkämpe för fladdermöss världen över.

Sunshine lämnade ett så outplånligt intryck att Amanda några år senare skrev boken ”The Bat in My Pocket – A Memorable Friendship” och 1994 startade Amanda Bat World Sanctuary’s första center för fladdermöss som på grund av sina skador inte kunde släppas fria. Hundratals fladdermöss från hela världen har hittat ett permanent hem i en inomhusmiljö som imiterar fladdermössens naturliga habitat. Bland centrets

Fladdermöss måste hållas på ett speciellt sätt för att inte skadas.

Foto: Amanda Lollar Bat World Sanctuary

Fladdermöss är vänliga och nyfikna varelser - och väldigt lena.

patienter finns fladdermöss som använts inom forskning, från zoologiska parker, som är permanent skadade, föräldralösa eller konfiskerats från den illegala handeln av exotiska djur.

Jag frågade Amanda vad Bat World Sanctuary betyder för fladdermöss?
– Bat World Sanctuary kämpar i frontlinjen för att förhindra misshandel och utrotning av fladdermöss, säger Amanda bestämt. - Vi är världsledande inom fladdermusvård och rehabilitering och varje år räddar vi hundratals fladdermöss från en säker död.

Men vad är det som är så speciellt med fladdermöss? Amanda ger snabbt svar på tal.

– Fladdermöss är så otroligt speciella. Man kan säga att de har en elefants minne, en katts renlighet, en delfins intelligens och den moderliga instinkten hos en människa. Och allt det hittar du i en liten kropp på bara några centimeter och gram. Och ändå är de en av de mest missförstådda och avskydda djuren i världen.

Inte nog med att de är allmänt avskydda, på senare tid har fladdermössen drabbats av en katastrofal sjukdom som på engelska kallas White Nose Syndrome (WNS). Det är den värsta epidemin som har drabbat en vild population i historien och har slagit till mot insektsätande fladdermöss i USA och Kanada.

Sjukdomen startade i en grotta i New

Foto: Amanda Lollar Bat World Sanctuary

Fladdermöss hänger gärna i grupp.

York, vintern 2007 och har spridits till 25 stater och 5 kanadensiska provinser och resultatet kan bli katastrofalt för djuren och för jord- och skogsbruket.
– Insektsätande fladdermöss är bland de mest förbisedda ekonomiskt viktiga, icke-domesticerade djur i Nordamerika trots att deras uppskattade besparingar till jord- och skogsbrukare i USA är mellan 3,7 och 53 miljarder dollar varje år, säger Amanda.

Situationen låter oroväckande, så frågan är vad vi kan göra för att hjälpa fladdermössen?
– Undervisning är central, menar Amanda. – Ju mer kunskap vi sprider om fladdermöss och den avgörande roll de spelar i vår planets välmående, desto mindre kommer fladdermöss att förföljas och skadas.

Text: Julieta Spoerer

Bat World Sanctuary grundades 1994 och är en ideell organisation som går runt på volontärinsatser och bidrag. Bidragen ger organisationen möjlighet att fortsätta sina räddningsinsatser för fladdermöss.

För att skänka bidrag: www.batworld.org/ways-to-donate/
Bat World Sanctuary på Facebook: www.facebook.com/batworld
Webbsida: www.tsu.co/batworld
Live webbkamera: www.batworld.org/bat-cam

This is bat country – eller? Sex vanliga fladdermusmyter

Fladdermöss är blyga, milda och intelligenta men dras ändå med en otacksam roll i djurriket. De har ett orättvist dåligt ryckte och det finns många – ofta ganska galna – myter som florerar om fladdermöss. Men Amanda Lollar från Batworld Sanctuary reder upp begreppen.

Myt 1: Fladdermöss är blinda

Fladdermöss är inte blinda utan ser i färger och ungefär lika bra som vi människor.

Myt 2: Fladdermöss fastnar i håret

Fladdermöss försöker inte fastna i någons hår. Insektätande fladdermöss har ett inbyggt sonarsystem som gör att de kan navigera genom mörkret i halsbrytande fart. Så om en fladdermus flyger nära dig är den antagligen ute efter insekterna som har samlats runt ditt huvud.

Myt 3: Fladdermöss är fula och smutsiga

Fladdermöss har faktiskt otroligt söta små ansikten som påminner om rådjur, kanin och små chihuahuor. Precis som katter, spenderar fladdermöss väldigt mycket tid på rengöring och de städar sin päls konstant vilket gör att den är mjuk och silkeslen.

Myt 4: Fladdermöss är vampyrer och suger människoblod

Av de ca 1100 fladdermusarter som finns i världen är det endast tre stycken som är vampyrfladdermöss och dessa hittas främst i Sydamerika. Vampyrfladdermusen är väldigt liten (som ett litet paket M&M's ungefär) och föredrar att ta sina teskedsstora måltider från andra djur och inte människor.

De övriga 1097 fladdermusarterna äter insekter, frukt, nektar och pollen. Några få arter äter fiskar och grodor. De insektsätande fladdermössen får i sig miljontals ton av insekter varje sommar och skyddar på så sätt våra grödor. Fruktfladdermöss tillför över 450 kommersiella produkter och 80 mediciner genom pollinering och fröspridning och över 95% av regnskogens återväxt kommer från frön som har spridits av fruktfladdermusen.

Myt 5: Fladdermöss är rabiesbärare

Fladdermöss är inte rabiesbärare men kan, precis som andra däggdjur drabbas av rabies. Mindre än en halv procent fladdermöss drabbas någonsin av sjukdomen. Trots det ska man inte röra fladdermöss utan rätt träning. De är vilda djur och blir de rädda kan de bitas. Fladdermöss som man hittar på marken är dessutom ofta sjuka och ska aldrig hanteras utan handskar. För mer information om fladdermöss och rabies kan du besöka www.batworld.org.

Text: Julieta Spoerer

Sverige ett U-land när det kommer till viltpassager

Varje dag dödas tusentals vilda djur i trafiken. Att bygga djurbroar och djurtunnlar – över och under motorleder – är ett effektivt sätt att säkra viltets rörlighet på. Men medan länder som Tyskland, Nederländerna och Kanada investerat stort på viltpassager har Sverige främst satsat på information och viltstängsel.

Foto: iStockPhoto

Sett till Sverige som helhet sker en viltolycka var 15:e minut och det drabbar alla vilda djur – stora som små. Från de minsta grodorna som korsar motorleden på väg till närliggande vattendrag till de största älgarna på jakt efter föda. Trafikverkets statistik visar att uppemot 30 000 grävlingar, 50 000 rådjur och 10 miljoner fåglar dödas i biltrafiken varje år. Även tågspår utgör en stor fara och många rödlistade djurarter som lodjur, varg och örn skadas just i tågtrafiken. Men det är inte bara vilda djur som drabbas: varje år dör 10 personer till följd av viltolyckor i Sverige.

För att minska antalet viltolyckor

Foto: Pixabay

Många älgar skadas i trafiken men orsakar också allvarliga skador hos människor som är involverade i olyckor.

har flera länder satsat på att bygga viltpassager. Flest passager finns det idag i Tyskland men även Nederländerna, Schweiz, Österrike och Kanada har gjort stora investeringar på viltpassager och ekodukter. Passagerna kan se olika ut och det är viktigt att de anpassas till det djurliv som finns i området. Olika djurarter och naturområden gynnas av olika lösningar och det finns många typer av viltpassager: allt från större faunabroar och ekodukter till tunnelpassager och torrtrummor för mindre djur. Genom att förbinda naturområden med varandra, säkrar viltpassagerna djurens naturliga vandringsstråk och räddar därmed inte bara djurens liv utan bidrar även till minskad inavel.

Effektivast är viltpassagerna när de byggs på platser med en hög djurpopulation där naturliga viltstråk går. Detta skriver Andreas Seiler, forskare vid Sveriges Lantbruksuniversitet som tittat på effekten av motorleder och järnvägar på djur och natur. Det är idag möjligt att med forskningens hjälp avgöra var dessa platser är och bygga broar och tunnlar där de gör mest nytta. Hittills har man runt om i världen främst satsat på att bygga tunnlar eftersom tunnelbyggen är billigare än broar men större djur som hjortar vågar inte gå genom rör och väljer därför att ändå korsa motorleden.

Sverige har förhållandevis få viltpassager. Jämfört med Tysklands 37 färdigställda och 53 planerade viltpassager står Sverige i lä med sina 8 ekodukter. Sverige har främst satsat på viltstängsel, viltvarningsmärken och information till allmänheten och det är först på senare år som utvecklingen med viltpassager tagit fart. Mats Lindqvist miljöspecialist och ekolog på Trafikverket har jobbat med faunapas-

sager sedan 2001 då han började jobba på dåvarande Vägverket. Han säger att Sverige har mycket kvar att göra på detta område:

– År 2006 höll jag en föreläsning för Regionen som handlade om Sverige som ett U-land på detta område. Lite provocerande, men jag har inte blivit motsagd.

Foto: Pixabay

Sverige som U-land i sitt eget paradämne: djur och natur. Det måste smärta. Hur kunde det bli så? Saknas det kunskap?

– Sverige har ganska mycket kunskap men i praktiken genomförs många projekt som kunde vara bättre utformande.

Men om kunskapen finns, vad är det då som sätter käppar i hjulet för viltpassagebyggandet i Sverige?

– Jag tror att en orsak är att den svenska miljölagstiftningen är för svag i frågor som rör landskapet i sin helhet. Miljöbalken har snarare blivit svagare än starkare under ett antal år. Svenska myndigheter, även miljömyndigheterna, fokuserar mycket på det ”formella” naturskyddet men missar att se till helhetsbilden.

Viltpassager förutsätter ofta en större byggnation i områden med stora naturvärden. Ser man enbart till naturskyddet är det logiskt att tveka inför byggandet av viltpassager. Men djur och natur hänger ihop och genom viltpassagerna återställer man i mångt och mycket den naturliga balans som fanns innan motorleder byggdes.

Så vad resulterar denna tolkning av miljöbalken i då?

– Följden blir en stor variation på projekten beroende på vilka personer som deltar. Ibland blir det jättebra ibland blir det inget alls.

Samtidigt är Mats Lindqvist noga med att poängtera framstegen som gjorts. Det finns ett växande intresse för viltpassager från såväl allmänhet som berörda myndigheter och Trafikverket har under de senaste åren byggt flera viltpassager utmed E6 och E45. I nuläget ser de över existerande trummor och anpassar dem så att fiskar kan vandra uppåt vattendraget för att leka. De bygger även särskilda trummor för grodor och uttrar runt om i landet. En boplattform för pilgrimsfalk på Uddevallabron är också i vardande.

Trafikverket har även initierat ett forskningsprogram, TRIEKOL tillsammans med bl.a. med Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU) och Centrum för Biologisk Mångfald (CBM). Forskningsprogrammet, som Trafikverket finansierar, har som mål att undersöka olika lösningar för fauna- och viltpassager men även stängslingsmetoder för att minska antalet viltolyckor i Sverige.

– Här har mycket intressant material tagits fram, men det räcker ju inte, det är vad som görs i verkligheten som betyder något, säger Mats Lindqvist.

Text: Isadora Spoerer

Så undviker du viltolyckor

Som privatperson finns det mycket man kan göra för att undvika viltolyckor. Är man ute och kör ska man tänka på att vara extra försiktig under gryning och skymning. Många vilda djur lämnar sin daglega i skymningen för att beta i skydd av mörkret och legan ligger ofta en bit från betesplatsen. Dessutom sammanfaller skymning och gryning oturligt nog med stora trafikflöden.

Då ska man vara extra vaksam

Under vår och höst samt under jaktsäsong är vilda djur speciellt rörliga. Under parningssäsongen från juli-augusti är rådjur aktiva dygnet runt vilket också ökar risken för kollision under dagtid.

Anpassa körningen efter sikten

Som bilist är det viktigt att vid dålig sikt sänka farten och hålla koll på det som eventuellt rör sig vid sidorna av vägen. Vilt rör sig sällan ensamt - där man skymtat ett djur kan det komma fler.

Viltvarningsmärken

Vilda djur korsar motorleder överallt men där viltvarningsmärken är uppsatta är det extra mycket vilt i omlopp.

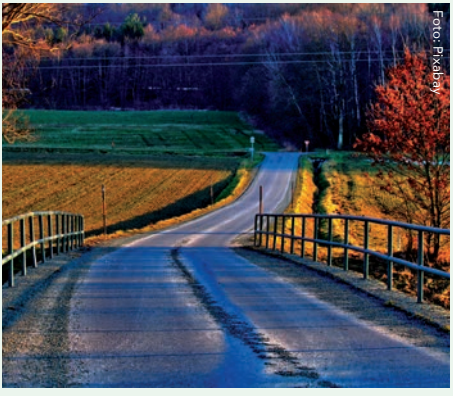

Foto: Pixabay

Viltstängsel

Viltstängsel är uppsatta längs med Sveriges motorleder för att skydda viltet från att komma ut på vägen. Men viltet söker sig ibland till stängslets slut för att korsa vägen, vilket innebär en förhöjd olycksrisk där. Det händer även att vilda djur förirrar sig innanför viltstängslet utan att hitta ut igen.

Vilt-App

Nationella Viltolycksrådet har tagit fram en gratis vilt-varnings-app. Appen rekommenderas av Trafikverket och ger även utförlig vägledning ifall en olycka skulle uppstå. Appen kan laddas ner på webbplatsen www.viltolycka.se.

Socialt engagemang lönar sig

Socialt engagemang är ett sätt att minska viltolyckorna på sikt. Lili Päivärinta från Djurensö har under tre års tid tillsammans med frivilliga patrullerat och lyft över groddjur på Värmdö. Men även sett till att frågan lyfts i media och hört av sig till Trafikverket. Något som gett resultat: i skrivande stund är bygget av grodtunnlar på Värmdö i full gång och beräknas vara klart till årsskiftet.

Text: Isadora Spoerer

Fladdermus Marocko räddades undan vintern

Lili och Catarina är två viltrehabiliterare som ägnar mycket, om inte all sin lediga tid, till att ta hand om skadade och föräldralösa vilda djur. Och för inte så länge sedan fick Lili en oväntad närmare kontakt med en liten vattenfladdermus.

Äventyret började då hon besökte sin båt i hamnen och råkade se en fladdermus jaga insekter vid vattenytan. De flesta av oss hade kanske inte tänkt mycket på det men Lili som är viltrehabiliterare reagerade på att den jagade på dagen, då fladdermöss är erkänt nattaktiva. Dessutom verkade just den här fladdermusen har svårt med flåset då den ofta stannade till på bryggan för att vila.

– När jag smög närmare, satt den kvar på bryggan och flög inte iväg när jag var tätt intill, vilket är ett märkligt beteende, berättar Lili.

Lili, som alltid har ett räddningskit med sig i både båten och bilen, tog fram valpmjölkersättningen som snabbt slukades av den hungriga fladdermusen och Lili bestämde sig för att tillbringa natten i båten för att hålla koll på fladdermusens status under natten. Men fladdermusen flög inte iväg utan hängde på bryggan resten av dagen och inpå natten.

När Lili kollade till den igen på natten, var den väldigt kall och loj och det var tydligt att något måste göras snabbt för att rädda det lilla livet. Lili ringde därför till Catarina Krång som är fladdermusexpert och har klinik på Ingarö och fick tipset att placera den lilla fladdermusen i BH'n.

Foto: Lili Päivärinta

– Där verkade han stortrivas och det var högst motvilligt han lämnade platsen när jag skulle mata, berättar Lili med ett leende.

Fladdermusen som nu döpts till Marocko, piggnade på sig, åt mer ersättning och tog till och med en flygtur i hytten. Men nästa dag då Lili vägde Marocko var det tydligt att han med en vikt på 7 gram var gravt underviktig då vattenfladdermöss ska ligga på ca 11-13 gram! Så det var bara att köra Marocko till fladdermuskliniken.

Några dagar senare har vi fått rapport från Catarina att Marocko äter mest av alla och om han överlever, blir han den första vattenfladdermus kliniken fått in som klarat sig! Så håll tummarna för Marocko!

Text: Julieta Spoerer

Fladdermöss i vintertid

”Midvinternattens köld är hård, stjärnorna gnistra och glimma…” och livet för en liten fladdermus kan vara svår när kylan slår till.

När det är dags för en fladdermus att gå i dvala måste den ha ätit upp sig rejält för att överleva den långa vintern. En perfekt temperatur för vintersömnen är några plusgrader så att den inte behöver förbränna sitt eget kroppsfett.

Men många fladdermöss är inte tillräckligt rustade inför vintern utan vaknar upp när den börjar tappa vikt och försöker då hitta en ny vinterboning. Lyckas de inte - så dör de. Ofta sker detta under oktober till december och har den tur hittas den av en vänligt sinnad människa som inser att fladdermusen behöver hjälp.

Foto: Lili Päivärinta

Många faktorer påverkar en fladdermus överlevnad. Brist på insekter under sommaren kan vara en väldigt avgörande faktor för fladdermöss överlevnad. Många årsvalpar dör första vintern då de är orutinerade insektsjägare. Även brist på bra vinterboningar kan ställa till det. Så om du hittar en fladdermus på vintern – lägg den i en låda med något mjukt i botten, se till att den inte kan smita då de är utomordentliga rymmare och ta sedan kontakt med din närmaste viltrehabiliterare.

Onaturligt beteende hos fladdermöss

- Fladdermöss som är ute på dagen.
- Fladdermöss som sitter oskyddat i flera dagar utan att flytta sig.

Vänd dig hit om du hittar en fladdermus

Hittar du en skadad eller försvagad fladdermus kan du ta kontakt med viltakuten.se eller naturvardsverket.se där du hittar kontaktuppgifter till viltrehabiliterare över hela landet.

Text: Julieta Spoerer

Dawn och Maggie – en oväntad vänskap

Ett par timmars bilfärd från Australiens huvudstad Sydney hittar du Sleepy Burrows. En plats där en familj bestående av mamma Donna, pappa Phil och deras två flickor bor - och en hel mängd wombats.

Wombats, är som många av Australiens djur, ett pungdjur. Den är nära släkt med koalan, vilket syns ganska tydligt i dess stora näsa och runda små ögon. Men där slutar de mer synliga likheterna. Till skillnad mot koalan, klättrar inte wombaten i träd utan gräver hålor, så kallade burrows, där den lever, gömmer sig för fiender och skyddar sig från regn och Australiens starka sol.

Foto: Christer Blomberg

Wombats är skygga djur och om du någonsin ser en vild wombat ska du skatta dig lycklig – och vara beredd på att springa fort! Dessa små djur har långa vassa klor och tänder som den använder för att gräva och beta gräs och äta frukt och grönsaker. Men stör du denna saktmodiga figur kan den känna behov av att använda klor och tänder på annat än mat - så ett gott råd är att beundra på lagom avstånd!

Donna, på Sleepy Burrows Wombat Sanctuary har helt dedikerat sitt liv åt dessa små, märkliga, björnliknande varelser. För tyvärr är wombaten en utsatt djurart. Människor vill sällan ha grottor, gropar eller hål grävda på sina tomter och det är vanligt med tjuvjakt på wombats. Och eftersom wombats gärna är ute och går på nätterna blir de också ofta offer för bilolyckor. Om en wombat med en unge i sin pung blir överkörd eller skjuten kan det hända att ungen överlever - och det är då Donna tar över.

Hon och hennes familj sköter om, matar, bygger hagar och lever helt för att rädda och hjälpa Australiens wom-

bats. Hon kan sätta sig i bilen och köra sju timmar enkel resa och sen tillbaka igen ”bara” för att hämta en wombatunge eller en skadad wombat. Hon matar och pysslar om varje individ som kommer till Sleepy Burrows och ser till att alla som behöver, ska få veterinärvård.

En del wombats har utsatts för hemska människor och traumatiska händelser. Och detta lämnar spår som gör att de inte kan leva ett vanligt, vilt wombatliv. Dessa wombats får bo kvar på Donnas ägor, och de kommer och går som de vill. Mat finns alltid, och vill de lämna Sleepy Burrows kan de göra det när som helst.

En av dessa wombats heter Dawn. Dawn blev förgiftad som unge och fick på grund av det en hjärnskada. Hjärnskadan gör att Dawn mest vill vila och sova, gosa med människor och andra djur och även leka lite.

Dawn har inte det vanligtvis lite buttra vuxen-wombatbeteendet, istället strosar hon gärna runt med sin bästa vän Maggie – som är en fågel. Maggie älskar att sitta på Dawns rygg, och Dawn älskar att ha Maggie där. När Maggie en dag bestämda sig för att bo på Sleepy Burrows, släppte Dawn in denna för en wombat, lite udda vän i livet.

Jag tittar på Dawn som långsamt gungar iväg med Maggie guppandes på ryggen. Maggie flaxar med vingarna, stryker näbben mot Dawns solvarma päls och burrar upp sig. Dawn sträcker på nosen och kisar lite med ögonen. Båda två ser mer än nöjda ut.

Kanske borde vi alla lära oss av Dawn och Maggie? Kanske borde vi släppa lite på vårt buttra, ovänliga vuxen-beteende. För tänk om vi skulle öppna upp för nya vänner i vårt liv! Tänk om vi skulle välkomna nya bekantskaper och främlingar och plötsligt inse att det bara var nya potentiella vänner, inget annat. Det skulle vi nog alla må bra av. Både vi och våra blivande vänner.

Foto: Christer Blomberg

Text: Anna-Carin Blomström

Hur du kan stödja oss

Foto: Amanda Lollar Bat World Sanctuary

Vi är en helt ideell organisation och behöver din hjälp och stöd för att kunna ta hand om så många vilda djur som möjligt. Det finns olika sätt för dig att stödja vår verksamhet – det första är naturligtvis att bli medlem om du inte redan är det.

Skänk en gåva

När du skänker en gåva till Nordens Viltrehabilitering, skänker du liv och en andra chans åt de vilda djur som kommer till oss på grund av att de är skadade, sjuka eller föräldralösa. Din gåva gör en enorm skillnad och bidrar till att de djurpatienter som kommer till oss kan bli friska och släppas ut i naturen igen.

På vår hemsida, *www.viltrehab.se* kan du välja om du vill skänka 200, 500 eller 1 000 och alla gåvor är otroligt välkomna och går direkt till vår verksamhet att ta hand om och vårda de djur som kommer in till oss.

Om du vill skänka ett annat belopp är du mycket varmt välkommen att kontakta oss eller att sätta in valfri summa på vårt PostGiro.

Plusgiro:
80 04-4 och skriv ”gåva”
på blanketten.

För övriga gåvor är du välkommen att kontakta:
Catarina Krång
catarina@viltrehab.se
073-642 87 12

Värva en medlem

Våra medlemmar är vår största styrka. Ju fler vi är desto mer kan vi hjälpa de vilda djuren och desto mer kan vi synas och höras för att på lång sikt kunna bidra till en bättre situation för djur som råkar illa ut.

Hjälp oss att bli fler genom att ge bort ett medlemskap.

Du kan antingen göra det genom att fylla i talongen i slutet av tidningen eller genom att besöka vår hemsida: *www.viltrehab.se*

Ge bort ett medlemskap

Så här gör du:

- Fyll i talongen nedan.
- Klipp ut talongen och lägg i ett kuvert, sätt porto på och skicka till:

Styrelsen för NVR
c/o: Catarina Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

- Så skickar vi ett inbetalningskort.

På vår hemsida har vi några fina produkter som du kan inhandla för en billig penning så som en tjusig bildekal och reflexvästar.
www.viltrehab.se/webbshop

☐ Jag vill ge bort ett medlemskap

Dina uppgifter

Namn:	Födelseår:
	Telefon:
Postadress:	

Mottagarens uppgifter *(Den som får medlemskapet)*

Namn:	Födelseår:
Gatuadress:	Telefon:
Postadress:	

Beställ vår nya kalender nu!
Den perfekta julklappen
som varar ett helt år.

Djurens Ö

Kalendern kostar endast 100 kr (+ porto 40 kr oavsett antal). Pengarna går oavkortat till vårt projekt att bygga Sveriges första viltsjukhus. Hjälp oss hjälpa – tack för ditt stöd!

Beställ kalendern via mail till: anna.sokolov@tele2.se. Eller skicka din beställning till: Djurens Ö, c/o Inger Sokolov, Soldatgatan 31B, 185 34 Vaxholm.

Bidrag till vilda djur

Du som är viltrehabiliterare med tillstånd för vård av skadade vilda djur eller du som utfodrar vilda djur under vintern kan nu söka bidrag från Nordens Viltrehabilitering.

Maila viltrehab@gmail.com för mer information.

Om Nordens Viltrehabilitering

Många tror att staten tar hand om våra svenska, vilda djur när de skadas eller blir föräldralösa. Men så är inte fallet och människor märker det först när de ringer till polisen för att rapportera in exempelvis ett skadat djur. Och eftersom det inte finns ett nationellt system för att ta hand om vårt vilt betyder det att många vilda djur avlivas eller självdör.

På Nordens Viltrehabilitering gör vi vad vi kan för att jämna ut oddsen. Din insats och ditt medlemskap är därför otroligt viktigt för oss.

Nordens Viltrehabilitering (NVR) bildades 1993 och är en ideell förening vars syfte är att hjälpa skadade vilda djur. Biologisk mångfald och artopartiskhet är två grundstenar i NVR's ideologi och vi anser att alla djur, oavsett art, har samma rätt till omvårdnad och respekt.

Föreningen har tillstånd att omhänderta tornseglare, fladdermöss, igelkottar, ekorrar och harpaltar och trots att vi just nu har en något begränsad verksamhet jobbar vi inom ett stort nätverk av viltrehabiliterare runt om i Sverige som tillsammans hjälps åt att omhänderta skadade och föräldralösa vilda djur.

Eftersom vi är en helt ideell organisation är vi beroende av ditt stöd. Du kan hjälpa djuren genom att ge ett bidrag och du kan läsa mer om hur du gör på vår hemsida: *www.viltrehab.se*

NVR
NORDENS VILTREHABILITERING

Styrelsen för NVR
c/o: Catarina Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

PLATS FÖR PORTO

Avsändare:
Styrelsen för NVR
c/o: Catarina Krång
Hanskrokavägen 13
134 65 Ingarö

Om du behöver adressändra
e-posta viltrehab@gmail.com

Bli medlem – Ditt stöd är djurens räddning

Det är tack vare ditt stöd som vi kan fortsätta att ta hand om och rehabilitera djur som behöver vår hjälp. Som medlem bidrar du direkt till vårt arbete.

Ett medlemskap hos Nordens Viltrehabilitering kostar bara 200 kronor per år och ditt stöd som gör det möjligt för oss att fortsätta ta hand om och rehabilitera de vilda djur som behöver vår hjälp.

För bara 200 kronor/år får du:

- Ett års medlemskap hos Nordens Viltrehabilitering
- Vår medlemstidning som kommer ut två gånger per år
- Möjligheten att se till att många djur som annars inte skulle ha klarat sig kommer tillbaka ut i det vilda.
- En fin bildekal.

NVR
NORDENS VILTREHABILITERING

☐ Jag vill också bli medlem

Namn:	Födelseår:
Gatuadress:	Telefon:
Postadress:	E-post:

Klipp ut kupongen och sätt porto på baksidan i markerad ruta eller e-posta till viltrehab@gmail.com